

РЕШЕНИЕ

№ 10713

гр. София, 03.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4789** по описа за **2024** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 29298 от 08.08.2023 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 142646 от 22.05.2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от „ВНП фасилити“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез адв. К., срещу Решение № 1988 от 28.04.2023 г. на СРС, Наказателно отделение (НО), 99 състав, по НАХД № 775/2023 г. по описа на съда, с което е изменено Наказателно постановление (НП) № 61 от 09.12.2022 г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните-С., с което на „ВНП фасилити“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. на основание чл.134, ал. 1 от Закона за храните (ЗХ) за нарушение на §1, б. „а“, Глава V, Приложение II от Регламент (ЕО) 852/2004, вр. с чл. 9, ал. 1 от Наредба № 14/09.12.2021 г. за хигиената на храните, като на основание чл. 134, ал. 2 от ЗХ е определена имуществена санкция в размер на 1 000 лв.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно, постановено в противоречие с материалния и с процесуалния закон. Моли се то да бъде отменено. В касационното производство „ВНП фасилити“ ЕООД е редовно призовано,

представлява се от адв. К., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски за две съдебни инстанции. Прави възражение за прекомерност.

Ответникът - директора на Областна дирекция по безопасност на храните-С. – редовно призован, представлява се от адв. К., който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Ю. в съдебно заседание дава заключение за основателност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна:

На 20.10.2022 г. била извършена проверка на търговски обект - ведомствен стол - разливна за храна, находящ се в [населено място], район „О. купел“, [улица] 136А, стопанисван от дружеството-жалбоподател „ВНП ФАСИЛИТИ“ ЕООД.

При проверката било установено, че едно от хладилните съоръжения в обекта за съхранение на млечни и месни продукти било силно замърсено и наслоено с мазнини и хранителни отпадъци. Съоръжението се намирало в близост до мястото, където се правели пици и в него имало поставени хранителни продукти, необходими за направата на пиците, като някой от тях били директно поставени на замърсените рафтове в хладилното съоръжение.

Констатациите от проверката били обективирани в Констативен протокол №0037451 от 20.10.2022 г.

Бил съставен АУАН № 0001147/11.11.2022 г.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 61 от 09.12.2022 г., с което за нарушение на § 1,б. „а“, Глава V, Приложение II от Регламент (ЕО) № 852/2004, вр. чл.9, ал.1 от Наредба № 14 от 09.12.2021 г. за хигиената на храните, на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл.134, ал.1 от Закона за храните (ЗХ).

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи. Приел е също, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Според съда посоченото в НП нарушение е безспорно доказано, но неправилно е приложена санкционната норма на чл. 134, ал. 1 от ЗХ, тъй като дружеството не е оператор на предприятие за храни, извършващ първично производство по смисъла на чл. 4,§ 1 от Регламент (ЕО) 852/2004. На основание чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН, СРС е преквалифицирал нарушението, като е приложил нормата на чл. 134, ал. 2 от ЗХ и е наложил имуществена санкция на дружеството в размер на 1 000 лв.

Касационният състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

СРС е извършил проверка на съдържанието на АУАН и НП, съобразно изискванията на ЗАНН, и приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения. Касационният състав споделя извода на СРС за законосъобразност на издаденото НП.

От събраните в хода на административнонаказателното и съдебното производство доказателства безспорно се установява, че санкционираното дружество е извършило нарушение на §1, б. „а“, Глава V, Приложение II от Регламент (ЕО) 852/2004, вр. с чл. 9, ал. 1 от Наредба № 14/09.12.2021 г. за хигиената на храните, като не е осигурило почистването на всички предмети, инсталации и оборудване, с които храните влизат в контакт. В случая е безспорно установено, че при извършената проверка от контролните органи в стопанисвания от санкционираното дружество търговски обект е установено, че едно от хладилните съоръжения в обекта за съхранение на млечни и месни продукти е силно замърсено и наслоено с мазнини и хранителни отпадъци. От същото на се ангажирани никакви доказателства, оборващи изводите в АУАН и НП.

Както правилно е приел СРС в решението си, санкционираното дружество попада в обхвата на чл. 4, § 2 от Регламент 852/2004, поради което по отношение на него е неприложима разпоредбата на чл. 134, ал. 1 от ЗХ.

Разпоредбата на чл. 63, ал. 7, т. 1, вр. с ал. 2, т. 4 от ЗАНН, дава възможност на първоинстанционния съд при еднородност на фактите и обстоятелствата и безспорно доказано извършване на нарушение и наличие на обвинение за такова нарушение, да измени НП като преквалифицира нарушението. Касационният състав приема, че СРС правилно и законосъобразно е упражнил тези си правомощия, като е приложил по-благоприятна санкционна норма за същото по вид нарушение, а именно разпоредбата на чл. 134, ал. 2 от ЗХ, и е определил имуществена санкция в законоустановения минимум от 1 000 лв.

Както правилно е приел СРС в решението си, не са налице основания за приложение за чл.28 от ЗАНН и определяне на случая като маловажен, предвид характера на обществените отношения, които засяга установеното нарушение и обстоятелството, че същото не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид.

С оглед изложените съображения съдът намира, че не са налице твърдените касационни основания, поради което обжалваното решение като валидно, допустимо, постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи адвокатско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 143, ал. 3 от АПК, в размер на 400 лв., съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие и доказателства за неговото заплащане. Основателно е напареното възражение за прекомерност от процесуалния представител на касатора. Съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатското възнаграждение, ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение, като в случая имуществената санкция е в размер на 1 000 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК,
Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1988/28.04.2023 г. на СРС, НО, 99 състав, по НАХД № 775/2023 г.

ОСЪЖДА „ВНП фасилити“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], бул. Братя Б.“ № 40, представлявано от В. Н. П., да заплати на Областна дирекция по безопасност на храните-С. сумата от 400 лв. /четиристотин/, представляваща адвокатско възнаграждение за производството пред касационната инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: